

Биљана Продовић Милојковић
Ниш

Приказ

ОКРУГЛИ СТО
У ЧАСТ ПРОФЕСОРА ЉУБИШЕ МИТРОВИЋА
Филозофски факултет у Нишу, Департман за социологију
16. новембар 2013.

Филозофски факултет у Нишу започео је пре три године лепу праксу изражавања захвалности истакнутим професорима који су својим радом и стваралаштвом обележили рад Факултета. До сада су организовани округли столови и објављени зборници саопштења у оквиру едиције „Теме и личности“ у част професора *Николе Рота*, *Јована Ђурића* и *Веселина Илића*.

Ове године такву почаст добио је први професор емеритус Универзитета у Нишу, професор *Љубиша Митровић*. Округли сто у његову част (поводом 70 година живота и 45 година рада) одржан је у оквиру научног скупа „Наука и савремени универзитет – НИСУН 3“.

Читаву своју професионалну наставно-научну каријеру професор Митровић је остварио на Департману за социологију на Филозофском факултету у Нишу, од његовог оснивања 1971. године. У току своје дуге каријере професор Митровић је био декан Факултета, дугогодишњи шеф Катедре за општу социологију и руководилац више научно-истраживачких пројеката подржаних од стране Министарства за науку Републике Србије.

Округли сто, организован од стране Департмана за социологију, отворио је декан Филозофског факултета у Нишу, проф. др Горан Максимовић, који је истакао да је личност и стваралаштво Љубише Митровића окупила научнике са различитих универзитета из Србије, Македоније, Бугарске, Русије. У име Центра за научна истраживања САНУ и Универзитета у Нишу скуп се поздравном речи обратио заменик управника, проф. др Драган Жунић. Своја саопштења посвећена проф. Митровићу изложили су проф. др Јован Базић, помоћник министра за просвету и науку Републике Србије и председник скупштине града Ниша, проф. др Миле Илић.

Модератори Округлог стола били су проф. др Драгана Стјепановић Захаријевски и проф. др Весна Милтојевић. Учесници су били доајени друштвених наука, истакнути научници из земље и иностранства, али и студенти докторских студија. На основу увида у наслове и резимеа саопштења, могуће је уочити разноврсност и актуелност проблематике и приступа у разматрању тема којима се проф. Митровић бавио током свог радно-професионалног ангажмана.

У излагањима учесника испољено је настојање да се у конкретно-историјском миљеу сагледа Митровићев допринос институционалном развоју и

препознатљивости социологије као науке у нашој академској заједници. У области опште социологије разматрана су његова схватања процеса транзиције, модернизације и евроинтеграције као развојних мегатрендова и изазова савремене социологије; испитивање глобалних и регионалних (балканских) развојних проблема у кључу вредности гекултуре мира и регионалне сарадње. Истакнут је његов допринос социологији политике са посебним освртом на политиколошка и геополитичка истраживања. Неколико саопштења је за свој предмет имало прву монографију професора Митровића (*Огњишта која гасну*) указујући на значај његових пионирских истраживања процеса сенилизације села у Југоисточној Србији и социјалних проблема старих људи на селу.

Саопштења су се односила и на тематске целине везане за медије и критичко промишљање функционисања медија у савременом друштву стављајући нагласак на однос политике и науке – у огледалу штампе; затим Митровићев социолошки приступ проблему улоге науке и универзитета у савременим друштвеним променама; његовом интересовању за проблеме религије у савременом друштву (*homoreligiosus*); питањима и ставовима везаним за Косово и Метохију; али и допринос развоју научне сарадње и комуникације кроз истраживања Балкана. Допринос социологији Љубише Митровића, наравно не завршава се горе наведеним списком истраживачких поља, већ се он обогаћује покретањем истраживања нових проблема са којима се суочава савремени свет, а посебно српско друштво и Балкан.

Са професионалном преданошћу Љубиша Митровић руководи научноистраживачким пројектом, држи наставу на докторским студијама, учествује на научним скуповима, објављује радове и посебно, учвршћује односе сарадње међу научним установама Балкана. Нема сумње да ће се рад Љубише Митровића и даље наставити, са мање професионалних и животних илузија, али не мање полета и снова, и као што то доликује, треме, него што је имао на свом првом асистентском часу, на Групи за социологију Филозофског факултета, давне 1971. године.